

vil forresten, hvad der vistnok fremgaar af mine tidligere Udtalelser, sige, at nogen særdeles Pris paa disse Vædringsforslag sætter jeg selvfølgelig ikke.

Berg: Efter den Oplysning, den høitæredede Kultusminister gav mig, har jeg ikke nogen Betænkelighed ved ogsaa at stemme for Vædringsforslag under Nr. 1; men jeg har været i Tvivl om, hvorvidt Tidsgrænsen dog ikke vilde have nogen Betydning, eftersom netop i Anmærkningerne til Regjeringsens Forslag den Kirke, hvortil der er voteret et Tilskud af 60,000 Kr. fra Statskassen i Hjør, sammenlægges med to andre i 1883 vedtagne Forslag om Opførelsen af to nye Sognekirker i Kjøbenhavn saavel som Aflysning af den flere af Kjøbenhavns Kirker paahvilende Gjæld, og dette anslaaes til en Afvikling i Alt paa 10 Aar, naar der gives et Tillæg af $\frac{1}{5}$ pCt. aarlig til Indkomstskatten. Deraf fremgik ikke, hvilken Del af dette Beløb, hvortil man mente at behøve 10 Aar for at kunne afvikle, der udgjordes af den nu paahvilende Gjæld, heller ikke om altsaa den nye Kirke, hvortil der blev voteret Tilskud i Hjør, vilde gaa ind under § 1, hvilket den altsaa ikke maa gjøre, eller om den skulde gaa ind under § 2; thi „fremtidig“ kan det vel altsaa for saa vidt ikke siges, for saa vidt Kirken antagelig nu er under Opførelse, og de fornødne Bestemmelser derom givne. Der bliver altsaa Afvikling i 2 Aar af den gamle Gjæld, saa man kan antage, at selv om der kommer nye Spørgsmaal til, vil Gjælden og de nye Spørgsmaal i alt Fald kunne løses ved indtil $\frac{1}{5}$ pCt. i Løbet af de 5 Aar, for hvilke Fristen er sat. Naar der nemlig i § 3 staar: „Denne Vigning“ skal efter Reglerne om den kommunale Bæstættning i Kjøbenhavn foregaa med et Tillæg til den aarlige Indkomstskat af indtil $\frac{1}{5}$ pCt. af den skattepligtige Indkomst, saa opfatter jeg dette saaledes, at der ved „denne Vigning“ menes Vigningen saavel efter § 1 som efter § 2. Det var vel bedre, om der udtrykkelig i Lovens stod: den ifølge §§ 1 og 2 foretagne Vigning; thi ganske tydeligt staar det ikke i Motiverne til Lovforslaget, om denne Vigning skal gaa blot paa § 2 eller paa begge Paragrafer. Saadan har jeg faaet det ud, men det staar ikke absolut tydeligt i Texten. Søvrigt skal jeg bemærke, at det er jo ingenlunde et lille Spørgsmaal, her er Tale om, jeg antager, det er Noget som omtrent 150,000 Kr. denne $\frac{1}{5}$ pCt. af Indkomstskatten, hvilket den ærede Ordfører vistnok kan oplyse os om — der staar ikke Noget om det i Anmærkningerne — og Spørgs-

maalet vilde da, hvis man ikke havde sat en Tidsfrist, være, om ikke denne $\frac{1}{5}$ pCt. ogsaa i dette Viemed vilde være for høit. Da der nu er sat en Tidsfrist, skal jeg ikke sige Noget derom, fordi i denne Tidsfrist skal afvikles ikke blot de løbende Krav, men ogsaa Restbeløbene af de gamle Krav. Jeg vilde ønske, at lignende i alt Fald begrænsende Regler fandtes for andre Sognemigheder omkring i Landet, baade med Hensyn til Kommunalbestyrelsernes Ret til at gjøre Indsigelse mod ublu Udgifter og deres Ret til at forlange, at disse Paaligningers Beløb begrænses baade i Tid og Omfang. Det kan komme siden; men saa meget mere nødvendigt det maa være, saa meget mere paaføjet maa det være, at hele Udvalget har foreslaaet og forøvrigt den høitæredede Minister tiltraadt Bestemmelser, der gaa i en saa fornuftig Retning.

Ordføreren (H. Holm): Det forekommer ikke mig, at der kan være nogen Tvivl om, at den Vigning, som omtales i § 3, omfatter saavel den Vigning, der er omtalt i § 1, som Vigningen efter § 2, og saaledes har det været forstået af Ministeren og af Udvalget. Jeg tror ikke, at der behøves nogen Fortolkning i den Henseende. Hvad det Beløb angaar, der vil indkomme, vil det efter den kjøbenhavnske Indkomstskatts Størrelse rimeligvis blive endog større, end det ærede Medlem antog. Ogsaa det har for os været en Grund til at sætte de 5 Aars Grænsse for, som jeg i mit første Foredrag berørte, at faae Erfaring, om det ikke er for stort et Beløb, man har opstillet. Jeg skal iøvrigt ikke forlange denne Forhandling, men blot til det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Gad) bemærke, at ved de Vædringer, Udvalget har foreslaaet, er der aldeles ikke Tale om at give en authentisk Fortolkning af Grundloven. Det, som det ærede Medlem vil, er heller ikke at faae Grundlovens Bestemmelse ind, men at faae sin Opfattelse af, hvad Grundloven medfører, slaaet fast her i Loven, og jeg har gjort opmærksom paa, at denne hans Opfattelse strider imod, hvad der hidtil har været Praxis med Hensyn til dette Tilfælde baade fra Magistratens og fra Ministeriets Side.

Gad: Jeg skal blot gjøre den korte Bemærkning, at jeg saa lidt har villet gjøre min særlige Opfattelse af Grundlovens § 77 gjældende, at jeg derom ikke har udtalt et eneste Ord. Jeg har ikke med et eneste Ord berørt, hvad min Opfattelse er af Grundlovens § 77, hvorledes denne Paragraf skal